13/11/2021

ΒΕΡΟΙΑ: Αρχιερατική Αγρυπνία για τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 12 Νοεμβρίου το βράδυ στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας τελέστηκε Αρχιερατική Ιερά Αγρυπνία προς τιμήν του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στην Ιερά Αγρυπνία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος στο τέλος χειροθέτησε Αναγνώστες τους Ιερόπαιδες κ. Σωτήριο Μαρκόπουλο και κ. Ιωάννη Αλιώση.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἀγρυπνήσαμε ἀπόψε ἐπί τῇ μνή-μῃ ἑνός μεγίστου Πατρός τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας. Ἀγρυπνήσαμε τιμώ-ντας τή μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Καί ἐάν πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες ἡ Ἐκκλησία μας προέβαλε τή μορφή ἑνός συγχρόνου ἁγίου της, τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἐπισκόπου Πε-νταπό-λεως, τοῦ θαυματουργοῦ, ὡς παράδειγμα ὑπομονῆς, καθώς ὁ ἅγιος Νεκτάριος διῆλθε τήν ἐπί-γειο ζωή του διωκόμενος, συκοφα-ντού-μενος, ἀλλά καί ὑπομένων, σήμερα ἑορτάζει τή μνήμη καί προ-βάλλει τήν ἱερή μορφή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ με-γάλου αὐτοῦ ἱεράρχου καί φω-στῆ-ρος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖ-ος ὑπέμεινε ἀκόμη περισσότερες δοκιμασίες, διώξεις, συκοφαντίες καί ἐξορίες. Τίς ὑπέμεινε ἐξαιτίας τῆς κακίας καί τοῦ φθόνου κά-ποιων ἀνθρώπων τῆς αὐτοκρατο-ρι-κῆς αὐλῆς ἀλλά καί κάποιων αἱρε-τικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνοχλοῦντο καί ἐλέγχοντο ἀπό τήν ἀσκητική ζωή καί τόν θαρραλέο λόγο τοῦ ἁγίου Ἰωάννη καί προσπάθησαν μέ συκοφαντίες καί μέ διώξεις νά τόν ἀναγκάσουν νά σιωπήσει.

Ὅμως ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσό-στο-μος δέν ὑπελόγιζε τή γνώμη τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά τήν κρίση τοῦ Θεοῦ. Γι᾽ αὐτό καί συνέχισε νά ὑπερασπίζεται τήν ἀλήθεια καί τό δίκαιο. Συνέχισε μέ θάρρος νά προ-στατεύει τούς πτωχούς καί τούς ἀδι-κουμένους καί νά ἐλέγχει ὅσους καταπατοῦσαν τόν θεῖο νό-μο καί τό δίκαιο τῶν ἀδυνάτων. Ἡ φιλανθρωπική του δράση ἦταν ἀντίθετη πρός τά συμφέροντα καί τίς ἐπιδιώξεις τῆς αὐτοκράτειρας Εὐδοκίας καί τοῦ Εὐτροπίου, καί γι᾽ αὐτό ξεσηκώθηκαν καί ἐπιχείρη-σαν μέ τή συμπαράσταση καί τή βοή-θεια ὁρισμένων κληρικῶν, πού ἐθίγοντο καί αὐτοί, γιατί ὁ ἅγιος Ἰωάννης στηλίτευε τήν ἀνηθικό-τη-τα καί τή φιλοχρηματία τους, νά τόν καθαιρέσουν καί νά τόν ἐξο-ρίσουν ἀπό τήν Κωνσταντινού-πο-λη.

Καί τό ἐπέτυχαν μέ τή δύναμη τῆς ἐξουσίας καί μέ δόλια μέσα, παρά τίς ἀντιδράσεις τοῦ λαοῦ τῆς Κων-σταντινουπόλεως πού ὑπεστήριζε τόν ἐπίσκοπό του. Ἐπέτυχαν νά τόν ἐξορίσουν καί μάλιστα χιλιό-με-τρα μακριά ἀπό τήν πρωτεύ-ουσα, στά Κόμανα τοῦ Πόντου.

Καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόσ-τομος ἄν καί γνώριζε ὅτι ἡ καθαί-ρε-ση καί ἡ ἐξορία του ἦταν παρά-νομη καί ἄδικη, καί παρότι τό σῶ-μα του ἦταν ταλαιπωρημένο ἀπό τήν πολυχρόνια ἄσκηση καί νη-στεία καί ἦταν δύσκολο νά ἀντέξει τίς κακουχίες ἑνός τόσο μακρινοῦ καί δύσκολου ταξιδιοῦ, δέν δια-μαρ-τυρήθηκε, δέν γόγγυσε, δέν ἀγα--νάκτησε. Ὑπέμενε σιωπηλά τόν πειρασμό. Καί ὄχι μόνο ὑπέμε-νε, ἀλλά εὐχαριστοῦσε καί δόξαζε τόν Θεό, ἀκόμη καί γιά αὐτή τή δοκι-μασία πού εἶχε ἐπιτρέψει νά ὑπομείνει, λέγοντας συνεχῶς «δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

Αὐτή ἡ δοξολογία πρός τόν Θεό τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσο-στόμου εἶναι ἀνώτερη καί ἀπό τήν ὑπομονή του. Διότι δείχνει ὅτι ὄχι ἁπλῶς ὑπέμενε τή δοκιμασία, τήν ταλαιπωρία καί τόν πειρασμό πού ἀντιμετώπιζε, γιατί δέν μποροῦσε νά ἀντιδράσει μέ κάποιον τρόπο, ἀλλά ὅτι εἶχε καί ἀπόλυτη ἐμπι-στο-σύνη στόν Θεό καί πίστευε ἀκρά-δαντα ὅτι καί ἡ δοκιμασία αὐ-τή εἶναι μέσα στό σχέδιο τῆς ἀγά-πης του.

Πολλοί νομίζουν ὅτι ἡ ὑπομονή εἶναι ἔνδειξη ἀδυναμίας, εἶναι ἔνδει-ξη ἀδρανείας καί δειλίας τοῦ ἀνθρώπου, πού δέν ἔχει τή δύναμη νά ἀντιδράσει ἐναντίον αὐτοῦ πού τόν συκοφαντεῖ, πού τόν καταδιώ-κει, πού τόν κάνει νά ὑποφέρει. Ὅμως γιά τόν πιστό ἡ ὑπομονή δέν εἶναι ἔνδειξη ἀδυναμίας ἀλλά δυνά-μεως. Εἶναι εὔκολο νά ἀντι-δρᾶ κανείς, νά ὀργίζεται καί νά φω-νάζει, ὅταν ἀδικεῖται, ὅταν κα-τη-γορεῖται ἄδικα, ὅταν τιμωρεῖται χωρίς νά φταίει. Εἶναι ὅμως πολύ δυσκολότερο νά κυριαρχεῖ στά συναισθήματά του, νά κυριαρχεῖ στήν ὀργή καί τήν ἀπογοήτευσή του καί νά ὑπομένει, χωρίς νά ἀντα-ποδίδει κακό στό κακό πού τοῦ γίνεται. Καί εἶναι ἀκόμη δυ-σκο-λότερο νά δοξάζει καί νά εὐχα-ριστεῖ τόν Θεό ἀκόμη καί ὅταν ὑποφέρει ἄδικα.

Καί ἄν ἡ ὑπομονή εἶναι καρπός τῆς ταπεινώσεως, ἡ εὐχαριστία καί ἡ δοξολογία τοῦ Θεοῦ εἶναι καρπός τῆς ἀπολύτου ὑπακοῆς στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τῆς πίστεως ὅτι «τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν».

Αὐτό διδάσκει καί σέ μᾶς μέ τό πα-ράδειγμα τῆς ζωῆς του ὁ ἑορταζό-με-νος μεγάλος πατήρ τῆς Ἐκκλη-σίας μας, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυ-σό-στομος. Ὑπέμεινε μέ ἐγκαρτέ-ρη-ση τόσες συκοφαντίες καί τόσες διώ-ξεις καί μάλιστα ἐξαντλημένος ἀπό τίς ταλαιπωρίες, στίς ὁποῖες τόσο ἄδικαν τόν ὑπέβαλαν οἱ ἐχθροί του, ἐκοιμήθη στήν ἐξορία. Καί ὅμως ἐκεῖνος μέχρι τήν τελευ-ταία στιγμή τῆς ζωῆς ἐπαναλάμ-βα-νε «δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνε-κεν».

Ἄς διδαχθοῦμε καί ἐμεῖς ἀπό τόν μεγάλο αὐτόν ἱεράρχη καί ἄς μά-θου-με νά ὑπομένουμε, ἀλλά καί νά δοξάζουμε τόν Θεό γιά ὅ,τι ἔχουμε ἀλλά καί γιά ὅ,τι ἐπιτρέπει νά ζοῦ-με, ἀκόμη καί γιά τούς πόνους καί τίς δοκιμασίες, γιά νά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία του στή ζωή μας καί γιά νά μᾶς χαρίζει τή δύνα-μη νά ὑπομένουμε τίς δυσκολίες καί τά προβλήματα καί νά ἁγιαζό-μεθα μέσω αὐτῶν.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ